

навички самоуправління та рефлексивної діяльності, досвід професійної комунікації). Дана модель визначає цілі і зміст професійної комунікації педагога в системі професійної освіти.

Висновки. Досліджено проблему формування комунікативної професійної компетентності майбутніх педагогів професійного навчання як цілісного технологічного процесу. На підставі проведеного аналізу визначено основні структурні компоненти КК -педагога професійного навчання : емоційно-ціннісний, когнітивний, діяльнісний, особистісно-розвивальний. Враховуючи державні вимоги до професійної компетентності педагогів, на майбутнє можна запропонувати адекватні функціональні моделі діяльності керівних кадрів публічного управління на рівні сформованості їхньої комунікативної професійної компетентності.

Бібліографічний список:

1. Нагаєв В.М. Формування професійно-творчої компетентності фахівця аграрної сфери. *Наукові праці Полтавської державної аграрної академії*. № 2(5), 2012. С. 184-189.
4. Нагаєв В.М. Формування досвіду соціокультурної професійної комунікації менеджерів у процесі їх фахової підготовки. *Актуальні проблеми інноваційної економіки*. № 2, 2017. С. 42-47.

УДОСКОНАЛЕННЯ ЕЛЕКТРОННИХ ЗАСОБІВ КОМУНІКАЦІЇ В СИСТЕМІ ДИСТАНЦІЙНОЇ ОСВІТИ: ПОГЛЯД СТУДЕНТА

Льченко А.Є., здобувач першого (бакалаврського)
рівня вищої освіти,
Державний біотехнологічний університет, Україна
ORCID: <https://orcid.org/0009-0000-7683-0076>
E-mail: arisha130905@gmail.com

У сучасному світі комунікація є невід'ємною складовою будь-якої організації. Вона виступає як основний інструмент, що забезпечує ефективне обмін інформацією між співробітниками

та керівництвом, а також між організацією та її зовнішнім середовищем. Вивчення процесів комунікації та їх ролі в управлінні є актуальним для розвитку теоретичних і практичних аспектів цього напрямку. В сфері менеджменту висвітленню теоретичних та методичних засад комунікації присвячені праці Бебика В.М., Гуторова О.О, Баєва О.В., Орлової Т.М.

У вузькому розумінні *комунікація* – це процес обміну інформацією (фактами, ідеями, поглядами, емоціями тощо) між двома або більше особами. У теорії управління під *комунікацією* розуміють процес обміну інформацією між двома або більше особами, який забезпечує їх взаєморозуміння[1].

Основною метою комунікаційного процесу є забезпечення розуміння інформації, що є предметом обміну, тобто повідомлень. Відповідно *головне завдання* – забезпечення ефективного обміну інформацією.

Комунікаційний процес є сукупністю кількох взаємопов'язаних елементів, які разом створюють основу для ефективного обміну інформацією між учасниками. Кожен елемент має свою функцію і важливість для досягнення успішної комунікації в організації, серед яких можна виділити наступні[2]:

- відправник;
- повідомлення;
- канал;
- одержувач;
- зворотний зв'язок.

Таким чином, кожен з цих елементів має своє значення для забезпечення ефективною передачею інформації в організації. Важливою є чіткість формулювання повідомлень, правильний вибір каналу, взаєморозуміння між учасниками комунікації та врахування різноманітних перешкод, що можуть вплинути на якість обміну інформацією.

Комунікаційний процес є багатоетапним і складається з кількох ключових фаз, які забезпечують ефективну передачу та сприйняття інформації. Кожен етап важливий для досягнення мети комунікації і гарантує, що повідомлення буде правильно передано і сприйняте. Отже, всі елементи комунікаційного процесу у своїй сукупності об'єднуються в рамках єдиного

комунікаційного процесу, який складається з наступних етапів, які представлені на рис.1.[3].

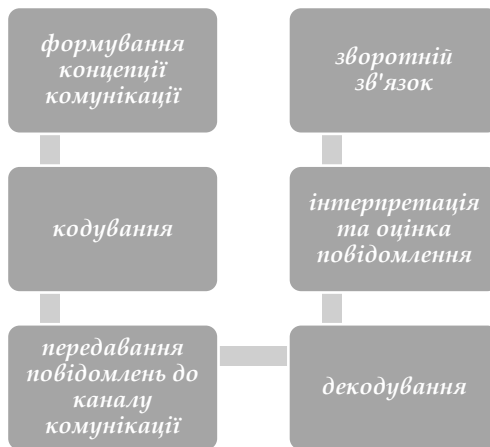

Рис. 1. Етапи комунікаційного процесу

Отже, комунікація є важливим процесом обміну інформацією, який забезпечує взаєморозуміння між учасниками. Важливою метою комунікаційного процесу є ефективна передача повідомлень, що дозволяє досягти взаєморозуміння і успіху в організаціях. Процес комунікації включає кілька ключових елементів, таких як відправник, повідомлення, канал, одержувач і зворотний зв'язок, кожен з яких має важливу роль у забезпеченні успішної комунікації. Крім того, комунікаційний процес є багатоступеневим і складається з етапів, що забезпечують правильне сприйняття і передачу інформації. Успіх комунікації залежить від того, як кожен з цих елементів взаємодіє один з одним.

Бібліографічний список:

1. Гуторова О.О. Основи менеджменту: навч. посібник / Харк. нац. аграр.ун-т ім. В.В. Докучаєва. Харків: ХНАУ, 2009. 327с.
2. Баєва О. В., Новальська Н. І., Згалат-Лозинська Л. О. Основи менеджменту: Практикум. К.: Центр учбової літератури, 2007. 522 с.